

גליון היכל הקודש

גליון שבועי יוצא לאור ע"י
מוסדות היכל הקודש ברסלב ירושלים
עתי"סדו ע"כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

זמנים (ירושלים)

הדלקת הנרות.....5:47
מוצאי שב"ק לר"ת.....7:38
שיעורים כסדרן [א' סוכות]
נ"ך.....איוב ט"ז-י"ז
בבלי.....עירובין נ"ה
ירושלמי.....שקלים כ"ח
תוספתא.....סוטה א'
רמב"ם.....תפילין ט'

שעה 10, גליון 2 (467)

יום טוב סוכות, שעת תשפ"א לפ"ק

מוהרא"ש מספר

הספה הקדושה

המצוה של ספה היא מצוה מאד מיוחדת, יותר מכל המצוות. יהודי נכנס לספה עם כל הגוף, עם כל הבגדים ועם הנעלים, אוכלים ושותים בספה, ישנים בספה, וכל הדברים האלו הם חלק מהמצוה של ספה, כל הדברים הללו יש להם את הקדושה של הספה הקדושה.

כשיהודי יושב בספה הוא מסבב עם השם יתברך מכל הצדדים, לכן צריכים להיות מאד שמחים כשיזוכים להיות בספה. כל פעם שנכנסים לספה הקדושה, אוכלים בספה, ישנים בספה, יש עוד מצוה, איפה יש דבר יותר נעים מזה?

כשיהודי יודע שכשהוא יושב בספה, השם יתברך יושב אתו שם, הוא בוודאי ינצל את הזמן לשוחח עם השם יתברך. הפסוק אומר (ישעיה כ"ו, כ) "לך עמי בא בחדריך וסגר דלתך בעדך, חבי כמעט רגע עד יעבר זעם", כשיהודי יושב בספה הוא נעול בחדר עם השם יתברך בעצמו, כל מילה שהוא מדבר אל השם יתברך בספה נשמעת ומתקבלת, ואפשר לפעל שם אצל השם יתברך את כל הדברים הטובים שצריכים.

בשלתן ערוך כתוב (אורח חיים, סימן תרל"ט, סעיף ד') שאפשר להתפלל בתוך ספה או מחוץ לספה, איך שרוצים, הפוסקים אומרים שם (מגן אברהם, סעיף קטן י"ד) שאם האדם יכול להתפלל ברוגע בספה שיתפלל שם, אבל אם יש בית הכנסת בעיר שילך להתפלל שם. את זה קצת קשה להבין, וכי באיזה עיר אין בית הכנסת? ולמה עדיף שיתפללו בספה כשיתור רגוע שם? אלא התרוץ הוא ששניהם אמת, בתפלות הרגילות שחרית מנחה ומערב, צריכים בוודאי ללכת לבית הכנסת להתפלל במנין, אבל כשזה מגיע לתפלות האישיות, מה שרבונו הקדוש למד אותנו שכל יהודי ידבר ויבקש מהשם בשפה שלו, את זה טוב לעשות בספה. איפה יש עוד רגע גדול מזה שיהודי יודע ומרגיש שהוא יושב עם השם יתברך בעצמו בחדר, זה הרי פותח את הלב, זה הרי מביא רגע לנפש, ולכן טוב מאד לדבר אל השם כיושבים בספה.

ספור על הפרשה

וְלִידַע אֵיךְ שִׁמְךָ נִקְרָא עָלַי

אצל הרב הקדוש מצאנו זכותו יגן עלינו, היה הסדר, שלפני סכות היו מביאים לו שתי קפסאות מהאתרוגים הכי יפים שייבחר בשבילו, ושיהיה מספיק גם לבנים ולנכדים שלו, והרב הקדוש מצאנו הוזהיר: אף אחד שלא יפתח את הקפסה של האתרוגים עד שהוא יבחר לעצמו אתרוג, אחר כך יכולים הבנים והנכדים גם לקחת. אחד מהנכדים עשה לעצמו חשבון: מן הסתם אני אהיה האחרון שייכל לבחר וישאירו לי את האתרוג הכי פחות, אז הוא הלך בשקט ופתח קפסה והוציא אתרוג וסגר את זה בחזרה. אחר כך כשהביאו את האתרוגים לרב הקדוש מצאנו והוא שם לב שאחד כבר נגע בזה, הוא פצע: מי נגע בזה?! כמוכן שהרב הקדוש מצאנו בנדאי ידע איזה נכד זה היה, והוא לא רצה לדבר אתו ורחק אותו.

כבר היה ערב סכות אחרי הצהריים, שידוע שאז היה הרב הקדוש מצאנו מחלק הרבה מאד צדקה, מה שרק היה לו, אבל על הנכד הזה הוא לא רצה להסתפל, כמוכן שהנכד כבר התחרט היטב על מה שהוא עשה, הוא נכנס לסבא וגלה לו את האמת: סבא! אני לקחתי את זה, ואני כבר רוצה להיות טוב. אומר לו הרב מצאנו: ככה! אמה כבר רוצה להיות טוב? אני גם כבר רוצה להיות טוב! בא שנינו נהיה טובים והשם ימחל לשנינו.

על אחת כמה וכמה כשיהודי מגיע לבורא כל עולמים, ואומר: רבונו של עולם! נפילתי בעברות גדולות, אבל אני כבר רוצה להיות טוב, אני כבר לא אעשה את זה, ואפילו שפכר הבטחתי לך הרבה פעמים, ונכשלתי לצערי עוד פעם, אני רוצה עוד פעם לחזור בתשובה וכו'. אז בנדאי שהשם יתברך מקבל את התשובה שלו, ומוחל לו על הכל; כי זה עיקר המעלה של יהודי בזה העולם שהוא חוזר בתשובה, ומחזיק מעמד.

(קונטרס "עוד יאיר לך")

=====

מילה טובה

רבונו אומר (לקיטת מוהר"ו, חלק א', סימן קטו) שאנשים מתבלבלים יש להם קשיות על האמונה והם נופלים ומתרחקים מהשם יתברך, כמו שרואים לצערנו שהרבה נפלו רק מקשיות וכו'. אבל כשמגיעים לצדיק, הוא מלמד שהשם יתברך הוא בתוך הצרה, שהשם יתברך בעצמו מתחבא בתוך הערפל, והצדיק נותן לנו עצה איך לצאת מתוך הערפל, שנבקש מהשם שירחם ויאיר לנו שנדע מה לעשות. בזה רבונו מפרש את הפסוק (שמות כ, יח): "ויצמד העם מרחוק", כי כשרואו הערפל, הינו המניעה, עומדין מרחק, כלומר שאנשים שהם לא מקורבים לצדיק, כשהם רואים מניעה אז הם עומדים מרחוק וכו' אומר רבונו: "ומשה, שהיא בחינות דעת כל ישראל, נגש אל הערפל אשר שם האלקים, הינו אל המניעה, שבה בעצמה נסתר השם יתברך", אבל הצדיק נגש קרוב אל המניעה ששם מסתתר השם, ואת זה הוא מלמד למקורבים שלו; כי אין שום מציאות בלי השם יתברך, ואפילו שהוא רואה את המניעה הכי גדולה לנגד עיניו הוא גם לא ילך מהשם יתברך, הוא רק יתחזק עוד יותר באמונה.

(עצתו אמונה בראשית תשע"ט)

על נטילת לולב

בשנת תק"ע, לפני חג הסוכות, היה מאד קשה להשיג אתרוגים באזור שרבונו הקדוש היה גר, היה נראה שבכלל לא יהיו אתרוגים לסוכות, לא היתה אפשרות לקבל אתרוגים בכל המדינה, עד שבערב סכות ממש עזר השם שהגיעו בדרך גס אתרוגים ספורים לכמה ערים, ושלמו על זה הרבה מאד כסף. גם לעיר ברסלב הגיע אתרוג יפה במיוחד, לרבינו הקדוש, רבנו נהיה מאד שמח מהאתרוג, הוא אמר שביאו מוויקה וינגו, מרב שמחה שזכה לקבל אתרוג. שלשה ימים היתה לרבינו חיות גדולה מהאתרוג, עד כדי כך שהוא בכלל לא הרגיש את החולי הקשה שהיה לו אז, מרב השמחה הגדולה שהיתה לו מהאתרוג.

גם אחרי סכות רבנו דבר הרבה מהאתרוג, ואמר שאין אנו יודעים כלל יקרת מעלת מצות אתרוג. והרי אנו רואין שישראל מפזרים ממון הרבה בשביל מצוה זו, יותר מעל שאר מצוות, ובנדאי לא על חנם הוא, מסתמא מצוה זו יקרה מאד מאד אשר אין לשער (שיחות הרי"ן, סימן קכ"ה).

יהודי יכול לחשוב לעצמו, "מה כבר מענין בברכת האתרוג שלי? מי צריך את זה? מה זה כבר שורה?", אבל האמת היא שאי אפשר בכלל לתאר את הגדולה של יהודי שמנענע לולב, יהיה היהודי הכי פשוט, שכבר עשה מה שעשה והתנהג איך שהוא התנהג, אבל כשהוא לוקח בידו את הד' מינים ועושה ברכה ומנענע, אז הוא מנענע עם זה את כל העולמות.

רבנו אומר (חיי מוהר"ן, סימן תק"ד) "כשיהודי עושה כך בידיו, נעשה כך בכל העולמות, וכשעושה כך בידיו נעשה כך בכל העולמות", איך שיהודי רק יראה, כשהוא מקיים את המצוה של נענע הלולב, בפשטות כמו שהשם צוה, הוא עושה בזה דברים מאד גדולים.

רבנו הקדוש דבר פעם מענין המצוה ואמר: "כשמחזיקים את המצוה ביד, מחזיקים את השם יתברך ביד", אותו דבר בכל המצוות, כשמחזיקים את הלולב ואת האתרוג ביד, מחזיקים את השם יתברך ביד, ואז זה העת רצון הנכונה שאפשר לבקש מהשם מה שרוצים.

האתרוג מרמז על הלב (ויקרא רבה, פרשה ל' סימן י"ד), אז אפשר להגיד להשם יתברך: "השם, אני מחזיק כאן את הלב שלי ביד, אני מוסר לך אותו לגמרי, תנקה לי את הלב שלי ותעזר לי שמעכשיו והלאה הלב שלי יחשב רק ממך, שהלב שלי יחיה רק אתך".

רבנו אומר (ספר המדות, רפואה חלק ב', סימן ד') שהסתכלות על אתרוג הוא סגולה לכאב עינים, בגלל זה נוהגים להסתכל הרבה על האתרוג, שזה מרפא את העינים גם בגשמיות, אם לאחד יש כאבי עינים שישתכל על האתרוג והוא יתרפא; וגם ברוחניות כשאדם רואה שהוא לא יכול לשמור את העינים, הוא מוכרח להסתכל על דברים אטוריים, שישתכל על האתרוג, ויהיה לו רפואה, עם האתרוג ביד זה הזמן הנכון לבקש מהשם שתהיה לו כבר רפואה שלמה על העינים.

רבנו אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קכ"ח) על מה שחז"ל מספרים (ויקרא ס"ט): כשתפסו והרגו את היצר הרע של עבודה זרה, גם תפסו את היצר הרע של העברה של נאוף, אבל לא הרגו אותו לגמרי, רק עורו אותו. אומר על זה רבנו הקדוש בגלל זה רואים אצל אנשים שרוצים להיות כשרים, הם משפילים את העינים ושומרים לא להסתכל על דברים שהשם לא מרשה להסתכל, אבל למעשה הם מתגנבים וכן חוטפים מבט מהצד.

לצערנו כלנו לכודים בזה, בדור שלנו הנסיון הכי קשה זה לשמור על העינים, כשיהודי לא שומר על העינים, הוא מסתכל בדברים מלכלכים רחמנא ליצלן, זה מביא אותו אחר כך להרבה צרות ובעיות. היצר הרע יודע שאם הוא מכשיל את האדם פעם אחת להסתכל בלכלוך, הוא כבר הרג את האדם לגמרי. בזה שכן אדם מתחיל להסתכל לכלוך, הוא נופל אחר כך בעוד עברות של נאוף רחמנא ליצלן, עד כדי כך שהמח של האדם נהיה כלו מהפך, ומתחיל להיות לו קשיות על השם יתברך, כל החיים שלו נהיים ממורמרים, הוא ממש מאבד את החשק לחיות.

העצה היחידה לאדם כזה היא רק תפלה, לצעק ולבקש מהשם שיזכה לצאת מהבוץ ולעזוב את כל השטיות. יהודי צריך להרגיל את עצמו ללכת כל יום להשם, כלומר לדבר להשם יתברך בשפה שלו, בשפה שהוא גדל אתה, שהכי קרוב ללב שלו ובה הוא מיטיב להביע את ההרגשות האמתיות של הלב. זה

<<<<<

במיחד היא הסכה מקום טוב לבחור לבקש מהשם על שידוך. חז"ל אומרים (ערכין ג'): על הפסוק (ויקרא כ"ג, מ"ב) "בסוכות תשבו שבעת ימים", תשבו כעין תדורו מה דירה איש ואשתו אף סוכה איש ואשתו; שיטבו בסכה עם האשה. ולכן כשבחור מתישב בסכה יש לו טענה טובה להשם, "רבנו של עולם, אמרת שיטבו בסכה עם האשה, אני פה בסכה, עשיתי את החלק שלי, עכשיו אתה צריך לתת לי אשה, שאוכל לקיים את המצוה בשלמות".

עוד יותר אומר רבנו הקדוש (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן מ"ח) שהמצוה של סכה מסגלת לילדים, יוצא מזה שלבחור השם יתברך צריך לעזור שיתחתן כבר ויקים בית יהודי ושיהיו לו ילדים. לכן בסכה זה המקום הכי טוב לבחור להתפלל על שידוך.

הבה ננצל את הזמן כשאנחנו יושבים בסכה הקדושה, להשאיר שם את כל החבילה של הצרות והבעיות שלנו. אנשים סובלים לצערנו הרבה קשיים ויסורים, לכל אחד יש את חבילת הצרות האישית שלו שהוא סוחב עמו ולא יכול להפטר ממנה, העצה היחידה לצאת מכל הצרות היא רק לדבר על זה עם השם יתברך. בשקט, כשאף אחד לא שומע, שאדם ישיח את זה להשם יתברך בשפה שלו, שיספר להשם יתברך כל מה שעובר עליו, כמה הוא סובל בחיים והוא לא יכול להסתדר. כמו שהיה מוצא חבר אמתי וקרוב והיה בוכה לו ומספר לו כל מה שעובר עליו, אותו דבר והרבה יותר מזה, צריכים לעשות אל השם יתברך, כי לאדם הרי מתבישים לספר את כל הפרטים, לא כל דבר אפשר להרשות לעצמו לגלות לבן אדם, אפילו שהוא החבר הכי טוב שלו. אבל להשם יתברך כן יכולים לספר הכל, השם יתברך עומד ומחכה לשמוע כל מילה שאדם שופך את לבו, והשם יתברך עוזר לכל בן אדם שמגיע אליו ומבקש ממנו את העזרה שלו. ואת זה יכול לעשות כל יהודי, מתי ואיפה שהוא רק נמצא. אבל בסכה הקדושה יותר קרובים אל השם יתברך וכשיהודי מנצל את ההזדמנות ומשיח את כל לבו להשם יתברך בסכה, אז הוא יכול לזכות שכשיספר מהסכה הקדושה אחרי החג, באותו זמן הוא גם יפרד מכל הצרות והבעיות שלו, שיהיו לו רק חיים מאשרים ושמחים מפאן והלאה.

להרגיש טעם בסכה

העקר צריכים לדבר הרבה להשם, זה ההכנה הכי טובה לחג הקדוש, וזה דבר שכל בן אדם יכול לעשות. רבי נחמן טולטשנינער ז"ע היה תלמיד של רבי נתן ז"ע, הוא היה משמש הרבה את רבי נתן, פעם בערב סכות הוא בנה את הסכה לרבי נתן, ובלילה כשהוא ישב בסכה עם רבי נתן הוא אמר "כשבן אדם מתנגע כל היום לבנות את הסכה, הוא מרגיש טעם אחר בסכה..." אמר לו רבי נתן על זה, "זה עוד לא נסית, לבקש כל היום מהשם יתברך, השם, אני רוצה להרגיש טעם בסכה, איזה טעם מרגישים אחר כך בסכה..."

כשמגיע לפני חג, ולפני מצוה מיחדת, או לפני כל זמן מיחד, יהודי רוצה להכין את עצמו לחג, להכין את עצמו למצוה, והוא לא יודע מה ואיך לעשות את זה, צריכים לדעת שהעקר זה לדבר אל השם יתברך ולבקש מהשם שירגישו טעם בחג ובמצוה, לבקש מהשם יתברך שהחג יעבור בגעמיות ובשמחה, שיעשו כל מה שצריכים לעשות כמו שצריך, שיקבלו מהחג הכל על הצד הכי טוב והכי יפה.

אי אפשר לתאר את הגדולה של יהודי שזוכה לדבר אל השם יתברך בשפה שלו, כמו שמדברים לחבר קרוב. כל מילה שמדברים להשם יתברך עושה רעש אדיר בשמים, ופוחתת לאדם כל הדלתות והשערים.

(קונטרס חג סוכות)

שאלות ותשובות ברסלב

איך נעשים יהודי כשר?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני רוצה להיות יהודי כשר, איך עושים את זה?

י"ש כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

יום ג' פרשת וזאת הברכה, י"א תשרי, שנת תשפ"א לפרט קטן

רבנו הקדוש אמר (חיי מוהר"ן, סימן שנה): "שככל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר ואפילו צדיק גמור כל ימי חייו, כמו שאני רוצה" ורבי נתן הקדוש אומר על זה (שם): שזה מדבר על ספרי רבנו, מי שלומד את הספרים של רבנו ומשתדל לצית לזה הוא נהיה יהודי כשר וצדיק גדול; פי לספרים יש כח נפלא לעורר את האדם לעבוד את השם יתברך.

אם אתה רוצה להיות יהודי כשר אתה צריך לדעת דבר חשוב, רבנו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן מח): "כשאתם נכנסים בעבודת השם, אזי הדרך שמראין לו התרחקות ונדמה לו שמרחיקין אותו מלמעלה, ואין מניחין אותו כלל לכנס לעבודת השם", כך זה הולך כשהאדם רוצה להיות יהודי כשר, הוא מרגיש שהוא לא שנה, שאף אחד לא צריך אותו, "ויבאמת כל ההתרחקות הוא רק כלי התקרבות", אבל זה רק דרך איך לקרב את האדם להשם יתברך, ואם האדם הוא חזק בעצמו ומחזיק מעמד, אז הוא יעבור את הכל ויזכה לכל המדרגות שיש.

לכן אם אתה רוצה להיות יהודי כשר, אתה רוצה להיות קרוב אל השם - אל מעוז את הרצונות שלך, אל תבהל כשמונסיס אותך עם נסיונות קשים, אתה תהיה חזק לא לעזב את הרצונות הטובים שלך, כי הולכים לנסות להפיל אותך, הולכים לנסות לתפס אותך בתורה לדרך הישנה שלך.

תזכור מה שרבנו אומר (שם): "כי כן דרך הבעל דבר והסטרך אחר, כשרואה שהאדם סמוך סמוך ממש לשערי הקדושה, וכמעט שיכנס - אזי הוא מתפשט עליו בהתגברות גדול מאד מאד רחמנא לצלן", זה הדרך של הסטרך אחרא כשהם רואים שהאדם הולך כבר להיות יהודי כשר, הם רואים שהאדם כבר כמעט נכנס לשערי הקדושה, הם מתלבשים על האדם בכל הכח שלהם רחמנא לצלן, וכשהאדם לא יודע שזה רק כדי להרחיק אותו ולשבר אותו - אז הוא מרים ידים ועוזב את הכל.

התבודדות היא דבר שאי אפשר לפול מזה; מעבודות השם אחרות שהאדם מקבל על עצמו - הוא עוד יכול לפול, אבל התבודדות זה שונה זה נשאר עם האדם בכל הזמנים; כשנמצאים במקום טוב - מדברים שם להשם יתברך, אם נפלו, נמצאים במקום לא טוב - מדברים שם אל השם יתברך.

זה מה שאומר דוד המלך (תהילים, קלט): "אם אספך שמים", כשאני עף בשמים, אני במצב כמו של מלאך, "שם אתה", אז השם יתברך שם, ואני מדבר אתו ממש, "ואיצעה שאלו", ואם נפילתי לעומק הגיהנום, אני מנח בעברות רחמנא לצלן - "הנה", אז השם גם אתי, ואני מדבר אתו ממש; הדבור אל השם הולך עם האדם בכל הזמנים ובכל המצבים, כמו שהאמא הולכת עם הילד שלה, אפילו כשהילד מלכלך את עצמו נשארת האמא מסורה לילד, כך הדבור אל השם יתברך (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן עח).

היום קל מאד להיות יהודי כשר; פעם כשרצו להיות יהודי כשר היו צריכים לעשות עבודות קשות, לצום ולסגף את עצמו וכו' וכו' - עד שזכו להתרומם קצת מהעולם הזה ולהתקרב להשם יתברך, היום יש לנו את רבנו, רבנו נתן לנו דרך קלה להתקרב להשם יתברך, על ידי הדרך של התבודדות, להשיח את הלב להשם יתברך בפשה שנות לדבר, כדבר איש אל רעהו, כמו שמדברים עם חבר קרוב, לספר לו הכל, את כל הדברים שעושים ואת כל המחשבות שהיצר הרע מפיל אותו בהם, זה מביא שהאדם יהיה קרוב מאד להשם יתברך.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.
(צעתו אמונה וזאת הברכה תשפ"א)

עוד מכתבים רבים מראש הישיבה שליט"א בכל הנושאים, בקונטרס השבועי "עצתו אמונה" כדי לקבלו התקשרו 052-7644-664

נקרא "התבודדות", כשהאדם שופך את כל הלב שלו להשם יתברך ומספר לו כל מה שעובר עליו, כל יום פעם אחר פעם. במיוחד כשמחזיקים את האתרוג ביד, אפשר אז עוד יותר לבקש מהשם יתברך שיהיו לו עינים נקיות ולב נקי, חז"ל אומרים על הד' מינים (סופה ל"ח). שזה כמו חץ ב"עינים" של השטן, הדרך העקרית שהשטן לוכד את האנשים היא הרי עם העינים, והד' מינים מסגל לזה, לנקר את העינים של השטן, שהוא לא יוכל עוד להכשיל את העינים של יהודי.

אבל את האתרוג צריכים להחזיק ביחד עם הלולב, כי כדי לטהר את הלב צריכים ללכת לצדיק, הלולב מרמז על הצדיק כמו שהפסוק אומר (תהלים צ"ב, י"ג) "צדיק פתמר יפרח", אם יהודי רוצה להיות כשר, הוא רוצה שיהיה לו לב כשר, אז הוא חייב לעמוד ליד הצדיק. רבנו מפרש (חיי מוהר"ן, סימן תר"ה) את המשנה (אבות ב, י"ג), ואל תהי רשע בפני רשע, אפילו כשאתה רשע, אל תהיה " בפני רשע", תלך לצדיק, ואז תפסיק להיות רשע. אפילו כשהאדם הוא רשע, הוא יודע שהוא רחוק מהשם יתברך, הוא לא מתנהג כמו שצריך, עם כל זה שישתובב בין יהודים כשרים וסוף כל סוף גם בו ידבק משהו, והוא יהיה יהודי כשר. ולכן ראשי התבות של ו'טהר לבנו לעבדך באמת - הם 'לולב'; אם רוצים לטהר את הלב, צריכים ללכת לצדיק, שהוא מלמד את האדם איך לעבוד את השם ולהיות יהודי אמתי.
(קונטרס חג סוכות)

פונות הנענועים

את הד' מינים מנענעים לכל ששת הצדדים, האר"י הקדוש מביא (פרי עץ חיים שער הלולב פ"ג). פונות גדולות על הנענועים, אפשר גם להגיד בפשטות את הכוונות של הנענועים, לעובדך ולמעשה שנוכל לקחת מזה חיוזק גדול לחיים.

מזרח מערב - מנענעים קדימה ואחורה, זה מראה על שני סוגי מצבים שכן אדם נמצא, פעם הכל הולך לו טוב, הוא מרגיש טעם בחיים, טעם בעבודת השם, ולפעמים הכל הולך הפוך, אין שום רגש בכלום, הכל הולך הפוך ממה שהוא רוצה. לכן מנענעים קדימה ואחורה, גם כשהולך טוב וגם כשלא הולך טוב, שידעו שהכל מהשם, ושיילכו רק אליו, ורק הוא יכול לעזור.

דרום צפון - מנענעים מינה ושמאלה, הפונה לרוחניות ולגשמיות, כלומר כשרוצים לעבוד את השם הן ברוחניות להתפלל ללמוד ולעשות מצות, והן בגשמיות לאכול ולשתות ולעשות את כל ההצטרכויות, גם עם השם יתברך, כמו ההלכה שהשם צוה לנו, כי זה לא הולך אחד בלי השני, אם רוצים רק רוחניות ללא גשמיות זה יפול ולא יחזיק מעמד, ואותו דבר הפוך אי אפשר שיהיה לו רק גשמיות ללא רוחניות, הדרך הכי טובה כשמעמידים את שתייהן ביחד, עובדים את השם יתברך גם עם הגשמיות.

מעלה מטה - מנענעים למעלה ולמטה, גם אם נמצאים למעלה קרוב להשם, צריכים לדעת שאפשר ללכת עוד יותר למעלה, וגם כשנפלו, ועשו עברות צריכים לזכור שהשם יתברך עדין נמצא עם האדם, ואפשר תמיד לחזור אליו (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן ו'). אלו הפונות לחשב בשעה שמנענעים את הלולב, שאיך שרק מסובכים את האדם השם יתברך תמיד אתו, ואפשר תמיד לפנות אליו. ולכן כשמנענעים את הלולב זה זמן מסגל אז לבקש מהשם יתברך מה שצריכים, ולהיוושע בכל טוב ברוחניות ובגשמיות.

BreslevCenter.com/answers

ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב

מיסודו של כ"ק מוהרא"ש זי"ע

בנשיאות מורינו הראש הישיבה שליט"א
החבר רבי נחמן מברסלב 15 ירושלים

זמנים לחג הסוכות ושמחת תורה

חג הסוכות

מנחה ערב יו"ט 6:15
מעריב 6:45
שחרית, ברכות 9:45, הודו 10:00
מנחה וסעודה שלישית 5:50

חול המועד

שחרית 9:30
מנחה 6:00
מעריב 6:45
שמחת בית השואבה (שיר המעלות ודיקורים) מיד אחרי מעריב

הושענא רבה

משנה תורה מיד אחרי מעריב
שחרית 9:30

שמחת תורה

מנחה ערב יו"ט ושב"ק 6:00
מעריב 6:45
אתה הראת 7:00
שחרית, ברכות 9:45, הודו 10:00
אתה הראת 11:15
יזכור (משוער) 12:30
מנחה וסעודה שלישית 5:45
מעריב 7:30

הקפות שניות מיד אחרי תפילת ערבית

א פרייליכן יום טוב - הגבאים

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק'

יום כיפור בקרית ברסלב ליבערטי

השנה ביום כיפור ראש הישיבה שליט"א היה בעיירה ברסלב, ליבערטי ניו יורק, בהשתתפות מאות אנשי שלומנו שהגיעו לחג.

האווירה התחממה עוד משבת שובה, כשראש הישיבה שליט"א כבר היה בקריה. במשך השבת המרוממת ראש הישיבה הרבה בדברי התחזקות והתעוררות כהנה ליום הגדול והקדוש יום הכיפורים, ראש הישיבה אמר כי כשעומדים בשבת הראשונה של השנה, זה כמו הראש של השנה, והכל הולך אחר הראש, אז צריכים לנצל את השבת הראשונה כראוי, לעשות התחלה טובה, ובפרט בשלום בית לקבל על עצמנו לדבר רק יפה בבית, ולהתנהג כראוי, והעיקר צריכים להתחזק לדבר אל השם, להשיח את כל לבו להשם בשפה שלו, זה מלווה את האדם בכל מצב שהוא.

את ההתעוררות שהייתה ביום כיפור בעיירה עם ראש הישיבה שליט"א אי אפשר כלל לתאר, ראש הישיבה דיבר לפני כל נדרי, הוא עורר על תשובה ותיקון המעשים, ועל צניעות אצל הנשים, ולהתחזק ללמוד כל יום תורה.

בבוקר לפני התפילה מסר ראש הישיבה שיעור דף גמרא, והביא מה שרבי נתן אמר, "מגיע חודש אלול, בוערים ובווערים, אבל לא עושים כלום", בעיקר צריך האדם לקחת את עצמו בידיים ולעשות למעשה, לפתוח בכל יום את הגמרא הקדושה, וזה יחזיר אותנו להשם יתברך.

התפילות במשך יום הכיפורים עברו בהתעוררות חזקה ובהתרומומות, ולבטח פעלו שנה טובה ומבורכת.

במוצאי יום כיפור יצאו בריקודים שמחה, שהשם נתן לנו כזה יום קדוש ומחל לנו על כל העבירות, ועל שזכינו להיות מקורבים לרבינו הקדוש שמדביק אותנו להשם יתברך ומראה לנו את הדרך שיהיו לנו חיים טובים בעולם הזה ובעולם הבא.

יום טוב היה עושה בצאתו בשלום מן הקודש!

שלשה חתנים חדשים בישיבה

הבחורים בישיבה שמחים בשמחתם של שלשה חתנים חדשים בישיבה. הבה"ח אברהם פיש נ"ו, בן מו"ה זעליג הי"ו, מבורו פארק, שהתארס למזל טוב עב"ג בת מוה"ר צבי אהרן ניימאן הי"ו, מירושלים עיה"ק. החתן השני הבה"ח שלמה שטראה נ"ו, בן מו"ה שרגא הי"ו, מקרית יואל, שהתארס למזל טוב עב"ג בת מו"ה ראובן קאליש הי"ו ממאנסי. והחתן השלישי הבה"ח משה זוסמאן נ"ו, בן מו"ה ישראל מרדכי הי"ו, מקרית טאהש קנדה, שהתארס למזל טוב עב"ג בת מו"ה מיכאל דוב בערקאוויטש הי"ו, מוויליאמסבורג.

החתנים ידועים בהתמדת התורה ובמידות טובות, הם ניצלו היטב את השנים בישיבה להתעלות בתורה וביראת שמים, מלבד מה שהרבו לעזור בישיבה במה שרק היה נדרש.

כמו בכל שנה בחמשה עשר באב, כשהבחורים מתחילים ללמוד מסכת תענית בכל יום למשך ארבעים יום עד ראש השנה, כמו שמוהרא"ש אמר לבחורים, מתחילים להיות שידוכים חדשים בישיבה, השם יעזור הלאה שכל הבחורים ימצאו את זיווגם ההגון בקרוב.

אנו מאחלים לשלושת החתנים החדשים שהשם יעזור שהזיווג יעלה יפה, שיהיה קשר של קיימא ובנין עדי עד עם הרבה נחת שמחה מתוך בריאות.

קול מצהלות החתנים מחופתם!

עצתו אמונה חלק ד' יצא מהדפוס

בשמחה רבה התקבלו החדשות שאפשר כבר להשיג את הכרך הרביעי של הספר "עצתו אמונה" שאלות ותשובות מראש הישיבה שליט"א, בכריכה רכה.

כמו כן אפשר כבר ברוך השם להשיג את עצתו אמונה חלק ג' בכריכה קשה ביופי והדר אצל המפיצים.

חכם לב יקח מצוות - אפשר להשתתף ולקחת חלק בויכוי הרבים האדיר מהכרך הבא, אפשר למסור תרומה ישירות לראש הישיבה שליט"א, או להתקשר 001-347-831-1391 לתת כרטיס אשראי דרך הטלפון או לשלוח אימייל ל mail@kerenhadfusa.org ולציין בשורת הנושא שזה "לעצתו אמונה חלק ה'".

חוק ונתחוק!

הפצה סנטר - ירושלים עיה"ק

ספרים | קומפוזיטורים | דיסקים | כרטיסי SD | כונן USB
שיעורים | חיזוק יומי | מגוונים | נסחאות

- מראש הישיבה שליט"א -

להרשמה לנסיעות לציון הקדוש

של מוהרא"ש זיע"א

התקשרו 052-7644-664

חג הסוכות

דרשות נפלאות, שיעורים, סיפורים
לילדים, ועוד; איך לנצל את חג
הסוכות השמח כמו שצריך:

קול ברסלב באידיש

0797040066 1, 1, 9

עולו אתו ואתכנשו

אנשי שלומינו היקרים מוזמנים לבוא ולהשתתף בסעודת
ההילולא המרכזית ביום הילולת רבינו הקדוש ז"ל

ביום שני בשעה 8:00 בערב

פרטים על מקום המעמד בטלפון

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד

ארץ ישראל 0797040069 ארה"ב 212-444-9191 / 845-351-0910

אנגליה 03303502363 / קנדה 438-300-9090

חיזוק יומי במייל rabbirothhebrew@gmail.com / 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד

ארץ ישראל 0797040066 ארה"ב 212-444-9191 / 845-351-0910

אנגליה 03303502361 / קנדה 438-300-8080

לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com